

200904486-96
201202273-63
312
KV/1-Haug

lund & co

Norges vassdrags- og energidirektorat
Postboks 5091 Majorstuen
0301 OSLO

Oslo, 12. september 2014

Ansvarlig partner: Ulf Larsen
Referanse: 137838- 615

HØRING AV SØKNADER MED KONSEKVENsutREDNING FOR KRAFTUTBYGGINGSPLANER I JØLSTRA – NVES REFERANSE NVE 200904486-75, 201202273-47 KV/INH

1 Innledning

Det vises NVEs høringsbrev i ovennevnte sak datert 15. mai 2014 for konkurrerende søknader om kraftutbygging i Jølstra hvor det settes frist for høringsuttalelse til 15. september 2014.

Vi representerer de private falleierne i Jølstra hvis fallrettigheter Sunnfjord Energi AS (heretter omtalt som "Sunnfjord") har søkt om å få ekspropriere, jf. Sunnfjords konsesjonssøknad side 39 og side 41:

"Fallrettene og grunnen på strekningen Tongahølen – Reinene er eid både av private grunneiere og av Sunnfjord Energi. 27 eiendommer med til sammen 40 private grunneiere vil bli berørt. Sunnfjord Energi AS har som nevnt inngått avtale med grunneierne nedstrøms Stakaldefossen i Førde kommune, og disponerer 46,9 % av fallrettene. Fjellkraft har inngått avtale med grunneierne oppstrøms Stakaldefossen i Jølster kommune, og disponerer de øvrige 52,2 %.

.....

Det søkes om tillatelse til ekspropriasjon av grunn og rettigheter etter oreigningslovens § 2,....."

På vegne av de grunneiere hvis fallrettigheter og andre rettigheter Sunnfjord har søkt om å ekspropriere gis herved høringsuttalelse til konsesjonssøknaden fra Sunnfjord datert 12. desember 2013. Samtlige av våre klienter har inngått avtale med Fjellkraft AS, nå Nordkraft Vind og Småkraft AS (heretter omtalt "Nordkraft"), om disponering av deres fallrettigheter. Uttalelsen er rettidig. Våre klienter vil inngi særskilt uttalelse som knytter seg til mer konkrete, faktiske spørsmål av betydning for konsesjonsbehandlingen, herunder miljøkonsekvensene av de konkurrerende konsesjonssøknadene.

Vi har tidligere kommet med merknader til Sunnfjords planer om kraftutbygging i Jølstra på vegne av våre klienter, og viser til våre brev til NVE datert 19. oktober 2012 (merknader til forhåndsmelding fra Sunnfjord) og vårt brev av 29. august 2013 (merknader til behandlingen av konkurrerende planer om kraftutbygging). Idet en rekke forhold av betydning for spørsmålet om hvem av de konkurrerende søkere som bør få konsesjon er behandlet i våre tidligere brev gjentas ikke dette i sin helhet i herværende høringsuttalelse, men vi vil vise til de relevante avsnitt i våre tidligere brev og oppsummere tidligere anførsler. De tidligere brev vedlegges som:

Bilag 1: Brev fra Advokatfirmaet Lund & Co DA til NVE datert 19. oktober 2012 med bilag.

Bilag 2: Brev fra Advokatfirmaet Lund & Co DA til NVE datert 29. august 2013 med bilag.

137838- 615/140912_b_nve_joelstra_lundogco_ul

Advokatfirmaet Lund & Co DA

Akersgaten 30 | Pb 1148 Sentrum, NO-0104 Oslo | Tel: (+47) 99 11 99 00 | Fax: (+47) 947 47 000
Org. nr: 991 097 171 | Bankgiro: 8601 20 60159 | www.lundogco.no

I denne sak konkurrerer Sunnfjord og Nordkraft om å få bygge ut samme naturressurser til samme formål, der det ene prosjektet utelukker det andre. Forskjellen mellom Nordkrafts og Sunnfjords prosjekt, er at Nordkraft søker om å få utnytte *egne ressurser*. Sunnfjord må på sin side ekspropriere mer enn 50 % av fallrettighetene for å realisere sitt prosjekt.

Våre klienter er av den klare oppfatning at det bør gis konsesjon til Nordkraft, dette begrunnes nærmere nedenfor i punkt 2.

2 NVE bør gi konsesjon til Nordkrafts planlagte utbygging

2.1 Utgangspunkter

Det skal foretas en interesseavveining ved spørsmålet om det skal gis konsesjon for vannkraftutbygging der fordelene veies opp mot ulemene. Denne interesseavveiningen kommer blant annet til uttrykk i vassdragsreguleringsloven § 8 første ledd og vannressursloven § 25 første ledd. I vannressursloven § 25 første ledd fremgår det at:

«Konsesjon kan bare gis hvis fordelene ved tiltaket overstiger skader og ulemper for allmenne og private interesser som blir berørt i vassdraget eller nedbørfeltet.»

Det fremgår uttrykkelig av loven at våre klienters interesser skal vektlegges, jf. *“private interesser”*. Ordlyden foreskriver videre at vassdragsmyndigheten skal gjøre en bred vurdering der en rekke momenter og hensyn skal vektlegges ved spørsmålet om konsesjon skal gis. Bestemmelsen gir ingen uttømmende oversikt over hvilke hensyn som kan vektlegges. I forarbeidene til vannressursloven, NOU-1994-12 *Lov om vassdrag og grunnvann*, er følgende uttalt om begrepet *allmenne og private interesser*:

«Når en lov bruker begrepet «allmenne interesser» i samband med en konsesjonsordning, vil det nok – på bakgrunn av høyesterettsdommene fra 1979 og 1993 – bli tolket vidt. Den eneste avgrensning som er sikker, gjelder i forhold til en enkelt part eller et begrenset antall personer. Selv denne avgrensningen kan bli usikker overfor en part med omfattende virksomhet av stor samfunnsmessig betydning. Dersom det er ønskelig å avgrense begrepet allmenne interesser utover dette, må det derfor gis klare holdepunkter for det i forarbeidene eller i en definisjon i utkastet til ny lov.»

Forarbeidene angir at det skal legges en vid fortolkning til grunn når det gjelder hva som menes med allmenne interesser. Vektige hensyn i vurderingen er hensynet til effektiv ressursbruk, de økonomiske virkningene for lokalmiljøet og hensynet til miljøet. Disse hensynene vil også være av betydning i et tilfelle som i foreliggende sak, der det søkes om konsesjon for to konkurrerende prosjekter som er gjensidig utelukkende.

Interesseavveiningen som konsesjonslovgivningen gir anvisning på går klart i favør av å gi konsesjon til Nordkraft.

NVE har i andre saker lagt stor vekt på at en av søkerne er grunneier eller har inngått avtale med grunneier om leie av fallrettighetene. Hensynet til private interesser taler entydig for at prosjektet til Nordkraft og grunneierne skal gis konsesjon. Dette samsvarer med klare og entydige signaler fra lovgiver og sentrale politiske myndigheter.

2.2 Produksjonspotensialet

Utover at Sunnfjords prosjekt gir en noe høyere produksjon enn en utbygging av *øvre alternativ*, er det ingen hensyn som tilsier at Sunnfjord skal gis konsesjon. En selvstendig utbygging av *øvre* og *nedre alternativ* gir en ny produksjon på 178 GWh, mot 113 GWh for en utbygging av hele fallstrekket i regi av Sunnfjord. Når en selvstendig utbygging av et *nedre* og et *øvre alternativ* gir en samlet ny produksjon som er større enn Sunnfjords planlagte utbygging, er det ingen hensyn som tilsier at Sunnfjord skal gis konsesjon.

En selvstendig utbygging i samsvar med Nordkrafts konsesjonssøknad utelukker ikke en utbygging av et *nedre alternativ* som Sunnfjord kan realisere i egen regi. Dette må tillegges vekt ved vurderingen av om Nordkraft skal gis konsesjon for utbygging av *øvre alternativ*. Mulig utnyttelse av et *nedre alternativ* er skissert i en alternativsvurdering utarbeidet av Norconsult AS til Fjellkraft AS den 11. januar 2013. Rapporten følger som bilag 15 til bilag 2 til herværende brev og er nærmere omtalt i punkt 4.1.2 i bilag 2.

2.3 Betydningen av at Sunnfjord må ekspropriere mer enn 50 % av fallrettigheten

Sunnfjord er avhengig av å ekspropriere over 50 % av fallene for å kunne få gjennomført sitt prosjekt. Ekspropriasjon, og de erstatninger som må betales i den forbindelse, fører i tillegg til at Sunnfjords utbygging ikke vil la seg gjennomføre til en akseptabel utbyggingskostnad.

Grunneierne forhandlet i lang tid med Sunnfjord om en avtale om overdragelse av deres fallrettigheter mv. Grunneiernes fall ligger oppstrøms Stakaldefossen. Forhandlingene pågikk frem til september 2011, men strandet fordi Sunnfjord ikke var villige til å inngå en falleiavtale med grunneierne basert på markedsmessige vilkår. Dette er utførlig redegjort for i brev datert 8. august 2012 til Jølster kommunestyre og Førde bystyre, se særlig punkt 2. Brev til medlemmer av Jølster kommunestyre og Førde bystyre følger som bilag 1 til bilag 2 til herværende brev. Som det fremgår av brevet skyldtes forhandlingsbruddet mellom partene *utelukkende* at Sunnfjord ikke var villige til å betale markedsverdi for fallene, da Sunnfjord baserte seg på et syn på fallerstatning som tilhører fortiden. Dette er bakgrunnen for at falleierne inngikk avtale med Fjellkraft i stedet, som var villige til å inngå avtaler som var i samsvar med dagens markedspriser for overdragelse av fallrettigheter. Fjellkrafts rettigheter og forpliktelser etter avtalen er som kjent overført til Nordkraft, et selskap i Nordkraft-konsernet.

Nordkraft har inngått «*Avtale vedrørende kraftutbygging i Jølstra*» med samtlige grunneiere som omfattes av *øvre alternativ*. Avtalen er overdratt til Nordkraft, og Nordkraft disponerer således 100 % av fallene som er nødvendig for en utbygging mellom Tongahølen og inntaksbassenget til Stakaldefoss kraftverk, med unntak for et mindre fall i Kvamsfossen, gnr. 49, bnr. 2 i Jølster kommune.

Avtalen mellom Nordkraft og falleierne er i sin helhet fremlagt som bilag 3 til bilag 2 til herværende brev, og det er redegjort grundig for vederlaget, retten til å tegne aksjer i utbyggingselskapet mv. som er avtalt for overdragelse av fallrettighetene i punkt 2 i bilag 2. Verdien avtalen representerer for falleierne er grundig vurdert av Thema Consulting i notater fremlagt som bilag 4 og 5 til bilag 2 til herværende brev.

Vassdragsmyndighetene må gjøre en selvstendig vurdering med egen begrunnelse om ekspropriasjonsspørsmålet. Dersom vassdragsmyndighetene kommer til at det ikke er grunnlag for ekspropriasjon, vil det heller ikke være grunnlag for å gi Sunnfjord konsesjon.

Det grunnleggende rettslige utgangspunktet for ekspropriasjonsvurderingen er *den private eiendomsretten*. Dersom det er flere som konkurrerer om et utbyggingsprosjekt, og en av konkurrentene er grunneier, tilsier den private eiendomsretten at vedkommende grunneier gis konsesjon dersom det ikke foreligger sterke grunner for noe annet. Spørsmålet vil følgelig være om Sunnfjords prosjekt er mer fordelaktig for samfunnet enn Nordkrafts og grunneiernes prosjekt. Sagt på en annen måte – kan man

oppnå noe mer ved ekspropriasjon enn uten? Dersom man oppnår nøyaktig det samme eller mindre, er det klart at det ikke er grunnlag for ekspropriasjon. Dersom man oppnår noe mer, vil det oppstå spørsmål om hvor mye mer som kreves for at det skal være grunnlag for å gripe inn i den private eiendomsrett ved ekspropriasjon.

Det er grunneiernes oppfatning at samfunnsgevinsten ved Sunnfjords prosjekt ikke er tilstrekkelig til at det er grunnlag for ekspropriasjon. Selv om Sunnfjords prosjekt, sett i forhold til en utbygging av kun øvre alternativ, gir noe mer produksjon, mener grunneiernes at dette klart ikke er tilstrekkelig til å gripe inn i grunneiernes eiendomsrett.

Et viktig poeng er at en selvstendig utbygging av øvre alternativ ikke utelukker en utbygging av et nedre alternativ, et alternativ som Sunnfjord kan realisere i egen regi. Mulig utnyttelse av et nedre alternativ er som nevnt skissert i en alternativsvurdering utarbeidet av Norconsult AS til Fjellkraft AS den 11. januar 2013. Rapporten følger som nevnt som bilag 15 til bilag 2 til herværende brev.

Det er grunneiernes klare oppfatning at de hensyn som kommer til uttrykk i bl.a. forarbeidene til vannressursloven (Ot. prp. nr. 39 (1998-1999)), og som det er redegjort grundig for å vårt brev vedlagt som bilag 2 punkt 4.1.2, tilsier at det ikke er grunnlag for å ekspropriere til fordel for Sunnfjord, ettersom grunneiernes selv kan realisere det samme formålet, nemlig kraftproduksjon. I tillegg kommer hensynet til lokal sysselsetting, ekstraintekter til distriktene, kompetanseoppbygging og rådighet over egen kraft. Alle disse hensynene vil i større grad la seg oppfylle for grunneiernes prosjekt enn for Sunnfjords prosjekt. Dessuten er det en egenverdi i seg selv at grunneiernes får bygge ut egne ressurser, som ikke lar seg erstatte ved en eventuell ekspropriasjonserstatning.

Ettersom grunneiernes har konkrete planer om å bygge ut egne vannkraftressurser sammen med Nordkraft og med rett til å tegne aksjer i utbyggingsselskapet innenfor konsesjonslovgivningens grenser, tilsier vernet av den private eiendomsrett at det ikke er grunnlag for ekspropriasjon. Dermed kan det heller ikke gis konsesjon etter vassdragslovgivningen til Sunnfjords omsøkte prosjekt.

Grunneiernes mener at det må legges avgjørende vekt på at prosjektet Nordkraft ønsker å realisere innebærer bruk av fall som de eier nær 100 % av.

2.4 Sunnfjords utbyggingskostnad – påregnelige kostnader til ekspropriasjon av fallrettigheter mv

Sunnfjord har søkt om tillatelse til å ekspropriere våre klienters fallrettigheter.

Det er helt klart at Sunnfjord ved et skjønn må betale et vederlag for fallrettighetene i tråd med Høyesteretts dom av 14. desember 2011 i den såkalte Kløvtveit-saken, jf. Rt. 2011 side 1632. Dette innebærer at Sunnfjord må betale nåverdien av det vederlaget falleierne vil få gjennom avtalen med Nordkraft, med tillegg av 25 %.

Så langt har Sunnfjord nektet å inngå en samarbeidsavtale med Nordkraft om en felles utbygging basert på sedvanlige markedsmessige vilkår for tilsvarende samarbeidsprosjekter, med en begrunnelse som ikke er i tråd med hva en hver annen profesjonell aktør ville ha akseptert.

I et skjønn vil Sunnfjord selvfølgelig ikke bli hørt med at de ikke vil samarbeide med Nordkraft. I Kløvtveit-saken anførte BKK tilsvarende synspunkter, men Høyesterett tok uttrykkelig stilling til dette og slo tvert i mot fast at BKKs anførsel ville medføre at BKK tok ut en "monopolgevinst" som BKK ikke hadde noen rettsbeskyttet forventning om å kunne ta ut basert på ekspropriasjonstiltaket, jf. avsnitt 33 i Høyesteretts dom:

“Eksproprianten kan i denne sammenheng ikke høres med at han ville ha nektet å medvirke frivillig i det ellers påregnelige samarbeidsprosjektet nettopp på grunn av utsikten til selv å opptre som ekspropriant overfor de andre. Dette er et naturlig motstykke til prinsippet om at man skal se bort fra den merpris som eksproprianten ut fra sitt særlige behov hadde vært villig til å gi dersom det ikke hadde foreligget ekspropriasjonsadgang. Verken den ene eller den andre av rettighetshaverne kan tillates å ta ut en 'monopolgevinst' basert på ekspropriasjonstiltaket, enten det nå er ved å skru prisen i været overfor den av dem som faktisk opptre som ekspropriant, eller - for ekspropriantens vedkommende - ved å anføre at man uansett ville ha nektet å medvirke til de andres prosjekt, for på den måten å gjøre dette prosjektet uaktuelt som grunnlag for fastsettelse av ekspropriasjonsersatningen.”

Det kan ikke være tvilsomt at nåverdien av grunneiernes avtale med Fjellkraft AS utgjør et meget betydelig beløp, og med et tillegg på 25 % som Sunnfjord må betale ved et skjønn, må det påregnes mer enn 100 millioner kroner i rene fallerstatninger til våre klienter. I tillegg kommer erstatning til Nordkraft, som åpenbart nyter ekspropriasjonsersatningsrettslig vern, andre falleiere og ulempeserstatning til berørte grunneiere.

I konsesjonssøknaden har Sunnfjord på side 25 oppgitt en utbyggingskostnad på 704,5 millioner kroner, hvilket gir en utbyggingskostnad på kr. 3,52/KWh for ny energi ifølge Sunnfjord. Det framgår av tabell 2-6 at *“Tiltak og erstatninger”* (herunder påregnelige fallerstatninger og andre grunnervervskostnader) ikke er medregnet i utbyggingskostnaden.

Dersom det legges til grunn en påregnelig fallerstatning i den størrelsesorden som det tidligere er redegjort for i bilag 1 og bilag 2 blir samlet utbyggingskostnad inkludert grunnerstatninger godt over 800 millioner kroner, dvs. en utbyggingskostnad på mer enn kr. 4,50/KWh. Til sammenligning har Nordkraft anslått utbyggingskostnaden til kr. 2,94/kWh, jf. side 7 i Nordkrafts konsesjonssøknad.

2.5 Betydningen av verdiskapning i lokalsamfunnet

Det er utvilsomt rettslig relevant ved konsesjonsvurderingen hvilken lokal verdiskapning de ulike alternativer representerer. På denne bakgrunnen anmodet våre klienter i brev til NVE datert 19. oktober 2012 punkt 2.3 (bilag 1) å pålegge Sunnfjord å redegjøre nærmere for hvilke årlige inntekter falleierne kunne påregne ved en utbygging i regi av Sunnfjord:

“Sunnfjord Energi AS opplyser følgende i punkt 10.13.2 i meldingen:

“Jølstra Kraftverk vil gje inntekter til fallrettshavarane, og såleis med å styrke og oppretthalde busetnaden og eit levande kulturlandskap langs elva.”

I lys av disse opplysningene, og basert på de opplysninger som er gitt i herværende brev om hvilket årlige vederlag falleierne kan påregne ved en konsesjon til Fjellkraft AS, må Sunnfjord Energi AS redegjøre nærmere for de årlige påregnelige inntektene Sunnfjord Energi AS mener de private grunneierne kan legge til grunn dersom Sunnfjord Energi AS får konsesjon og ekspropriasjonstillatelse. Dette for å kunne sammenligne de konkurrerende utbyggingsprosjektene.”

Det konstateres at Sunnfjord i konsesjonssøknaden ikke har gitt noen konkrete opplysninger om dette, det eneste som er sagt om dette er (side 104 i konsesjonssøknaden):

“Noen grunneiere vil imidlertid får inntekter fra fallrettsleie, noe som vil styrke grunnlaget for denne bosettingen.”

Ved konkurrerende konsesjonssøknader – som i denne sak – må det foretas en interesseavveining fra konsesjonsmyndighetens side av hvilke søknader som skal gis prioritet. Ved avgjørelsen skal det ikke kun legges vekt på den antatte produksjonens størrelse ved de konkurrerende alternativer, det skal bl.a. også legges vekt på at en utbygging i lokal regi vil medføre at verdiene i større grad blir liggende igjen i lokalsamfunnet. Det vises i denne forbindelsen til Energi- og miljøkomiteens innstilling til vannressursloven hvor komiteen bemerket følgende om konsesjon til tiltak som kan redusere vannkraften i vassdrag som i Samlet Plan er disponert til kraftutbygging, jf. Innst. O. nr. 101 (1999-2000) side 5 første spalte:

”Komiteen meiner i denne samanhengen at optimal kraftproduksjon berre er eitt av fleire døme på kva meining som kan leggjast i uttrykket effektiv ressursbruk.

Til dømes vil det vera samfunnsøkonomisk, effektivt, og i tråd med allmenne interesser, å byggje ut næringslivet i lokalsamfunn. Lokal ressurskontroll og energiproduksjon knytta til mikro- og minikraftverk kan såleis i dei fleste tilfelle oppfattast som lekk i utvikling av utmarksstrategiar, til erstatning for inntektsbortfall i jord- og skogbruk. Dette synet er i tråd med offisiell politikk. Kraftbransjen kan såleis ikkje a priori ha hevd på tolkinga av omgrepet «effektiv ressursbruk», og særleg ikkje når det liqg føre lokale planar om bygging av mikro- og minikraftverk. Komiteen vil vise til at statsråden i brev av 23. mai 2000 til komiteen stadfestar at det heile tida er omsynet til ei ansvarleg og heilskapleg vassdragsutnytting som vil vera i fokus under sakshandsaminga.” (understreket her)

De hensyn som ovenfor er understreket fra lovgivers side gjør seg gjeldende i enda sterkere grad ved en stor kraftutbygging som den som er omsøkt av Nordkraft.

Når også øvrige hensyn tilsier at konsesjon skal gis til en utbygging av øvre alternativ herunder; at en utbygging av øvre alternativ ikke utelukker en selvstendig utbygging av et nedre alternativ, hensynet til lokal verdiskapning og kravet til interesseovervekt for at ekspropriasjonstillatelse skal gis, må konklusjonen bli at det må gis konsesjon til prosjektet til Nordkraft og grunneierne i konkurranse med prosjektet i regi av Sunnfjord.

2.6 Fornybarmål og elsertifikater

Å gi konsesjon til utbygging av det øvre alternativet innebærer at prosjektet kan realiseres umiddelbart, ettersom Nordkraft sitter på nær 100 % av fallrettighetene. Dette i motsetning til prosjektet i regi av Sunnfjord Energi der det må gjennomføres rettslige skjønn. En rask realisering av prosjektet bidrar til at Norge når målet om at 67,5 % av energiforbruket innen 2020 skal utgjøres av fornybare energikilder, et mål Norge har forpliktet seg til etter forhandlinger med EU.

På bakgrunn av målet om å øke fornybarandelen i Norge er det etablert et felles elsertifikatmarked med Sverige. Elsertifikatmarkedet er vel kjent for NVE, og en nærmere beskrivelse av ordningen ses ikke på som nødvendig. Elsertifikatordningen er av stor betydning for økonomien i en utbygging. En utbygging av øvre alternativ krever ingen omfattende ekspropriasjonsprosess, og således vil muligheten for å rekke fristen for elsertifikater øke betydelig noe som igjen øker sjansen for at prosjektet realiseres.

I en artikkel i avisa Firda datert 13. juli 2013 (bilag 15 til bilag 2) uttaler prosjektleder for Sunnfjord Kjell Johnny Kvamme at:

«Utan grønne sertifikat er det usikkert om prosjektet lar seg realisere.»

Sunnfjords prosjekt er dyrere enn Nordkrafts prosjekt fordi det kreves omfattende ekspropriasjon. Et resultat av dette er at det er avhengig av elsertifikater for å la seg realisere.

2.7 Miljømessige konsekvenser

En utbygging av *øvre alternativ* vil være et mindre inngrep i miljøet enn en utbygging av hele fallstrekket mellom kote 172 og kote 42. Ellers er det ikke store miljømessige konsekvenser av betydning som skiller de to alternativene.

3 Oppsummering og konklusjon

Basert på ovenstående er det våre klienters oppfatning at deres/Nordkrafts prosjekt om en utbygging av *øvre alternativ* må gis konsesjon i konkurranse med prosjektet til Sunnfjord.

Utover at Sunnfjords prosjekt gir en noe høyere produksjon enn en utbygging av *øvre alternativ*, er det ingen hensyn som tilsier at Sunnfjord skal gis konsesjon. En selvstendig utbygging av *øvre* og *nedre alternativ* gir en ny produksjon på 178 GWh, mot 113 GWh for en utbygging av hele fallstrekket i regi av Sunnfjord. Når en selvstendig utbygging av et *nedre* og et *øvre alternativ* gir en samlet ny produksjon som er større enn Sunnfjords planlagte utbygging, er det ingen hensyn som tilsier at Sunnfjord skal gis konsesjon.

Sunnfjord er avhengig av å ekspropriere over 50 % fallene for å kunne få gjennomført sitt prosjekt. Ekspropriasjon, og de erstatninger som må betales i den forbindelse, fører i tillegg til at Sunnfjords utbygging ikke vil la seg gjennomføre til en akseptabel utbyggingskostnad.

Når også *øvrige* hensyn tilsier at konsesjon skal gis til en utbygging av Nordkrafts prosjekt herunder; at en utbygging av *øvre alternativ* ikke utelukker en selvstendig utbygging av et *nedre alternativ*, hensynet til lokal verdiskapning og kravet til interesseovervekt for at ekspropriasjonstillatelse skal gis, må konklusjonen bli at det må gis konsesjon til prosjektet til Nordkraft og grunneierne i konkurranse med prosjektet i regi av Sunnfjord.

Våre klienter krever dekning av kostnader til juridisk og annen nødvendig bistand i anledning av søknaden om ekspropriasjonstillatelse etter oteigningslova § 15, og det legges til grunn at NVE treffer endelig vedtak om utgiftsdekning når konsesjonsspørsmålet er avgjort.

Med vennlig hilsen

Advokatfirmaet Lund & Co DA

Ulf Larsen

Partner

Møterett for Høyesterett

ul@lundogco.no